

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ

γίγνεσθαι

**ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΝΤΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (F.E.U.)**

Τζωρτζ 10 & Χαλκοκονδύλη - Αθήνα 106 77 • ΕΤΟΣ 2^ο - Τεύχος 8^ο • ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ • ΤΙΜΗ 1 ΔΡΧ.

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ

**Στα υψηλά εκείνα όρια που
συναντιέται η ζωή με το θάνατο
και η προσπάθεια για τη σωτηρία
με την καταστροφή**

Μήπως ήρθε η ώρα του Υπουργείου Εκτάκτων Αναγκών στην Ελλάδα;

Η μεγάλη τραγωδία της 11ης Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ αποκάλυπτε –δυστυχώς– μια εφιαλτική αλήθεια για ολόκληρο τον πλανήτη, αλλά και για τη χώρα μας.

Τα μέτρα πρόληψης, αλλά και τα σχέδια εκτάκτων αναγκών, πολύ δε περισσότερο τα σχέδια Διαχείρισης Κρίσεων της μοναδικής έως εκείνη την ώρα Υπερδύναμης, κατέρρευσαν μέσα σε 45 λεπτά.

Τα γεγονότα κατέδειξαν πως τα περίφημα στρατηγικά σχέδια των ΗΠΑ, αλλά και γενικότερα η Στρατηγική τους στη Διαχείριση Κρίσεων, είναι εξαιρετικά αδύναμα απέναντι σε απλοϊκές, αλλά καλά οργανωμένες επιθέσεις αποφασισμένων να πεθάνουν ανθρώπων. Και αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο πλέον.

Η εμπειρία που καταγράφηκε, από όσους προσεκτικά παρακολούθησαν το σύστημα Διαχείρισης Κρίσεων των ΗΠΑ εκείνες τις ημέρες, είναι οδυνηρή. Κι τούτο, γιατί η ισχυρότερη χώρα του κόσμου, χρειάστηκε τουλάχιστον, σε επίπεδο Κυβέρνησης και Μονάδων ασφάλειας, 72 ώρες για να ανακτήσει πλήρως τον έλεγχο της Κρίσης – αν και η πληροφόρηση είναι πλέον γνωστό πως από την αρχή ήταν απολύτως ελεγχόμενη.

Στις ΗΠΑ, αν και η κοινωνία για ώρες καρφώθηκε στις εφιαλτικές εικόνες των πύργων, ωστόσο, όταν ανακτήθηκε ο χειρισμός της κατάστασης, η Πολιτική Προστασία λειτούργησε άριστα. Σε όσους ψάχνουν ακόμη την απάντηση γιατί δεν υπήρχαν κάμερες στα ερείπια ή συγγενείς, οι περίφημες τηλεφωνικές γραμμές επικοινωνίας είναι η απτία. Μέσα από αυτές τις γραμμές, η Πολιτική Προστασία με τις κεφαλές της ήτοι τον Κυβερνήτη και τον Δήμαρχο της Πόλης, κατάφερε να ελέγξει και να κρατήσει τον συνεκτικό ιστό της κοινωνίας και ας είχε χαθεί ολόκληρη η ηγεσία του Πυροσβεστικού Σώματος στο βωμό του καθήκοντος.

Αν συνέβαινε κάτι παρόμοιο, και όσες φορές έχουν συμβεί καταστροφές – ευτυχώς μέχρις στιγμής μόνο φυσικές – στη χώρα μας, στο παρασκήνιο των γεγονότων, η Πολιτική Προστασία της χώρας, πολύ απλά φροντίζει να διαχειρίζεται τη δημόσια προβολή, την κοινωνική συμπάθεια και καταξίωση των πυροσβεστών, που μοιραία, πάντα είναι στην πρώτη γραμμή των γεγονότων.

Στην Ελλάδα ακόμη δεν έχουμε καταλάβει, στη σύγχρονη εποχή, τι σημαίνει Διαχείριση Κρίσεων και πως, στην εποχή των ΜΜΕ, ακόμη και μια απλή, μικρή φυσική καταστροφή, που μεταδίδεται ζωντανά από την τηλεόραση, μπορεί να αποσταθεροποιήσει το συνεκτικό ιστό της κοινωνίας για μέρες.

Στην πορεία των χρόνων της δημιουργίας της Πολιτικής Προστασίας στην Ελλάδα, όσοι και με όποιο τρόπο, εμπλέχθηκαν στο κτίσιμο του οικοδομήματος, μέχρι και σήμερα έχουν περιο-

ρισθεί στο πώς θα χαλιναγωγήσουν το Πυροσβεστικό Σώμα, πως θα αποκτήσουν ισχύ επάνω του και πως κάθε φορά, θα εκμεταλλεύονται τις επιτυχίες του.

Αυτή η αφελής και επικίνδυνη πλέον συμπεριφορά, καταγράφει ορισμένες εντυπωσιακές, παγκόσμιες πρωτοτυπίες για την Ελληνική Πολιτική Προστασία.

Τόσο στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα όσο και στο ΝΑΤΟ, σημαντικά προγράμματα, ιδιαιτούσης σημασίας για την πολιτική ΑΜΑ ΤΟ ΣΟΒΑΡΟΤΕΡΟ για την Εθνική Ασφάλεια της χώρας εκπονούνται από ανθρώπους που ούτε γνωρίζουν από τέτοιου είδους επιχειρήσεις, ούτε κατανοούν τις πραγματικές ανάγκες, αλλά το σοβαρότερο διακατέχονται από μια ανεξήγητη αντιπάθεια προς το Πυροσβεστικό Σώμα. Παράλληλα δεν είναι λίγες οι φορές που οι επιτελείς του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος, με παράπονο έχουν βρεθεί μπροστά σε συνέδρια στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, απόλυτα πυροσβεστικού ενδιαφέροντος, όπου στελέχη της Ελληνικής Πολιτικής Προστασίας – άγνωστο πώς σταλμένοι από πού και γιατί βρέθηκαν ως ομιλητές ή συμμετέχοντες χωρίς το Πυροσβεστικό Σώμα να γνωρίζει το παραμικρό.

Αρχίζει πλέον να διαφαίνεται καθαρά σήμερα, πως, ένα παράξενο σχέδιο στο οποίο εμπλέκονται πρώην υψηλόβαθμα στελέχη της Δασικής Υπηρεσίας αλλά και στελέχη της Πολεμικής Αεροπορίας, τα οποία, ο καθένας και για λογαριασμό του, θέλουν να πάρουν τον έλεγχο της Δασοπυρόσβεσης, συγκεντρώνονται με έναν επικίνδυνο τρόπο υπό την ομπρέλα της Πολιτικής Προστασίας.

Μια εναγώνια, καλοστημένη προσπάθεια κάποιων που θέλουν για κάποιο ιδιοτελή λόγο να αποκτήσουν τον έλεγχο της διαχείρισης των μεγάλων καταστροφών.

Εντυπωσιασμένοι, αξιωματούχοι της ελληνικής δημόσιας διοίκησης άκουσαν πρόσφατα τον κο Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας να στρέφεται εναντίον του Πυροσβεστικού Σώματος. Γιατί;

Και ποιοι είναι αυτοί που αγνοούν την καθημερινή αυτοθυσία των 15.000 πυροσβεστών. Ποιοί θέλουν να γυμνώσουν την Πολιτική Προστασία από τον κύριο βραχίονα της, το Πυροσβεστικό Σώμα;

Όταν σε συζήτηση με συναδέλφους αναπτύχθηκε ο προβληματισμός της εμπέδωσης τρόπων συνεργασίας με στελέχη της Δασικής Υπηρεσίας, κάποιος δύμισε πως επί τρία χρόνια, και παρά τη ρητή νομοθετική εντολή για την παρουσία εκπροσώπου της Δασικής στο ΣΚΕΔ κανένας δεν έχει εμφανισθεί και ας στέλνει το Αρχηγείο κάθε χρόνο επιστολές και προσκλήσεις. Και ας κάλεσε το Αρχηγείο στο τελευταίο Παγκόσμιο Συνέδριο το σύνο-

λο των επιστημόνων, στελεχών της Δασικής Υπηρεσίας, οι οποίοι και συμμετείχαν και εργασίες παρουσίασαν και εντυπωσιασμένοι παραδέχθηκαν ότι για πρώτη φορά είδαν και μάλιστα σε παγκόσμια κλίμακα, το σύνολο της Διεθνούς ελίτ της έρευνας στις Δασικές Πυρκαγιές όλους μαζί συγκεντρωμένους.

Κι ως είναι η Ελλάδα χώρα Δημοκρατική, όπου οι Νόμοι -υποτίθεται- ισχύουν για όλους.

Τα γεγονότα στις ΗΠΑ μέσα από την οδυνηρή, απίστευτη τραγωδία έστειλαν μήνυμα εγρήγορσης και άμεσων αποφάσεων. Ήρθε η ώρα της δημιουργίας ενός Υπουργείου Εσωτερικών Υποθέσεων ή Εκτάκτων Αναγκών, το οποίο θα αναλάβει να συγκεντρώσει και καθοδηγήσει το σύνολο των δυνάμεων ασφάλειας της χώρας. **ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ μια ΑΜΕΣΗ, επιβεβλημένη ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ.**

Αυτό το παιχνίδι, των προσωπικών αυτοπροβολών και του αγώνα δρόμου των φορέων, πάνω στα ερείπια και την οδύνη των καταστροφών, τα προσωπικά φέουδα και ταϊφλίκια, το «σύνδρομο του ασυρματόπληκτου» (να έχω τον ασύρματο να δίνω εντολές, να μην βραχά όμως, να μην λερωνώ και τίποτε άλλο) πρέπει πλέον, όσο είναι καιρός να σταματήσει.

Σε Διεθνές επίπεδο, η Πολιτική Προστασία αποτελεί το φορέα χάραξης Στρατηγικής για την αντιμετώπιση φυσικών και τεχνολογικών καταστροφών, για το συντονισμό της Πολιτικής Άμυνας της χώρας σε καιρό ειρήνης.

Σε Διεθνές επίπεδο, ανεξάρτητα από το όποιο μοντέλο εφαρμόζεται σε κάθε χώρα, η Πολιτική Προστασία έχει ως αιχμή του δόρατος το Πυροσβεστικό Σώμα της χώρας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ George W. Bush το Σάββατο 15 Σεπτεμβρίου 2001, στις 11 το πρωί, για πρώτη φορά στην ιστορία των ΗΠΑ, επισκέφθηκε ο ίδιος τα χαλάσματα των πύργων, για να ευχαριστήσει τους Πυροσβέστες. Κανένας Πρόεδρος μέχρι εκείνη την ημέρα δεν είχε σφίξει το χέρι παρά μόνο πεζοναυτών, πιλότων και στρατιωτικών. Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ πάντως δεν έκανε τίποτε διαφορετικό από αυτό, που έχουν κάνει στην Ελλάδα συχνά τα τελευταία χρόνια οι έλληνες πρωθυπουργοί και πρόσφατα πριν λίγες μέρες ο κος Κ. Σημίτης. Η κίνηση του προέδρου σε μας εδώ στην Ελλάδα δεν ήταν παράξενη ή περίεργη.

Το Πυροσβεστικό Σώμα, έχοντας στις τάξεις του εκατοντάδες στελεχών πτυχιούχων όλων των επιστημονικών τομέων, αξιωματικούς ικανότατους, εκπαιδευμένους, συγκροτημένους με ζήλο και δέριμη για την εκτέλεση του καθήκοντός τους, και το κυριότερο πυροσβέστες, ετοιμοπόλεμους συνειδητούς επαγγελμα-

τίες ακολουθεί μια σταθερή πορεία εξέλιξης, δημιουργεί νέες υπηρεσίες, παρακολουθεί τις νέες τεχνολογίες, αφυγκράζεται τις νέες κοινωνικές αναγκαιότητες.

Τα στελέχη του Πυροσβεστικού Σώματος προσπερνούν τις πρακτικές που εξυφαινόνται στα παρασκήνια, κάποιων ιδιοτελών επαγγελματιών συμβούλων, ειδικών παρατρεχάμενων οικονομικών καιροσκόπων, που συνωστίζονται στα συσσίτια της πολιτικής προστασίας.

Ενδεικτικά αναφέρουμε μια τυχαία συνομιλία μεταξύ εν ενεργεία στελέχους της Δασικής Υπηρεσίας, κάπου στη Νότια Ελλάδα και στελέχους της Αεροπορίας, όπου για τον δεύτερο ήταν αδιανόητο τις εντολές να τις δίνουν πλέον «αυτοί οι Πυροσβέστες» ενώ επί Δασικής «είχαμε την ησυχία μας». Αυτή η αφ' υψηλού αντιμετώπιση, από αυτές τις τελευταίες δυνάμεις αντίδρασης απέναντι στην εθνική αναγνώριση στο έργο και την αξία των πυρο-

σβεστών, πως να απαντηθεί τώρα;

Με τη θυσία των νεκρών μας συναδέλφων;

Με τις επιτυχίες των δυνάμεών μας στο εξωτερικό και τη διεθνή αναγνώριση; Με τις ατελείωτες ώρες δουλειάς των συναδέλφων που ανέλαβαν την αναδιοργάνωση της Δασοπυρόσβεσης από το 1998 έως σήμερα;

Με την προβολή του έργου όλων των εμπλεκόμενων φορέων στη Δασοπυρόσβεση μέσω του Πυροσβεστικού Σώματος; Έργο που παλαιότερα βρέθηκε στην απομόνωση και την κοινωνική κατακραυγή. Με την προβολή φορέων που για χρόνια είχαν στηθεί στη γωνία ως ύποπτοι ακόμα και υπεύθυνοι για την δημιουργία μεγάλων πυρκαγιών στο παρελθόν. Φορείς που τα στελέχη τους παρήκμαζαν στην αδιαφορία και την απελπισία ενός έργου, που το Πυροσβεστικό Σώμα και αναγνώρισε και προέβαλε. Αλλά κυρίως αναβάθμισε.

Ωστόσο, οι πυροσβέστες σήμερα, ξέρουν καλά, πως ότι και να συμβεί σε τούτη τη χώρα πλέον, αυτοί θα είναι ΠΑΝΤΑ στην πρώτη γραμμή. Και αυτοί είναι που μοιραία θα έχουν και την ευθύνη του συντονισμού των επιχειρήσεων.

Και αυτό το ξέρουν καλά, για αυτό εκπαιδεύονται και για αυτό θυσιάζονται.

Οι υπόλοιποι, αν υπάρχουν, όπου υπάρχουν, έχουν μόνο μια ιστορική και εθνική ευθύνη. Να σταματήσουν. Αυτό. Αρκεί.

Εμείς θα παρακολουθούμε στενά στέλνοντας προς την Πολιτική Ηγεσία ένα μόνο μήνυμα.

Η δημιουργία του ενός και μόνο φορέα, του Υπουργείου Εκτάκτων Αναγκών, τούτες τις ώρες μοιάζει να είναι πλέον ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ.

και για την αντιγραφή www.geraki.gov